

Roma: retorn als orígens

Dc, 6/04/2011 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

✘ Eclesialment parlant estem acostumats a pensar en Roma com a seu del papat, amb tot el reguitzell de matisos que això comporta. També estem acostumats, per associació de pensaments, a vincular Roma amb la feixuga maquinària de la cúria vaticana.

Però, des del punt de vista eclesial, avui dia Roma és molt més que tot això. Ben segur és la diòcesi més complexa del món si tenim en compte que aquí hi ha les seus mares de totes les congregacions i instituts religiosos, així com dels moviments de laics i altres organismes catòlics. També cal considerar tot l'engranatge de les universitats pontifícies. I en aquest context sovint s'oblida la realitat viva de les parròquies.

Es tracta, doncs, d'un món vast i heterogeni, no pas fàcil de gestionar. El papa és el bisbe de Roma, però en relació a la seva diòcesi delega les seves funcions en el vicari general, que actualment és el cardenal Agostino Vallini. Al juny farà tres anys que aquest eclesiàstic va succeir Camillo Ruini com a líder de la diòcesi romana.

En aquest període, sense fer soroll, Vallini -a instàncies de Benet XVI- ja ha fet molta feina. Està aconseguint vivificar l'intereclesialitat, una tasca complexa en una diòcesi tan diversificada. I, a nivell parroquial, està estimulant els cristians de Roma a repensar la seva fe.

La vida a les parròquies de la ciutat de Roma és intensa. Tret del casc antic (que els romans han acabat desertant per diferents motius), la vitalitat parroquial, comparada amb els estàndars europeus, sorprèn molt positivament. Tot i així, Vallini vol atiar el caliu de la vida de Déu en el cors dels romans, i està duent a terme iniciatives interessants sota aquest aspecte.

L'última iniciativa està tenint lloc durant aquesta Quaresma. Altres anys s'havia constatat arreu que l'increment de la oferta de pregària o meditació quaresmal a les esglésies no obtenia una resposta presencial gaire notable. La solució? Portar la meditació de l'Evangelí a les llars. Així doncs, moltes parròquies han demanat als fidels que obrissin les portes de les seves cases per acollir grups de meditació i comunió a partir de la litúrgia de la Paraula del diumenge.

No es pretén substituir la funció del Temple, però hi ha molta gent que potser no aniria a l'església divendres al vespre, i en canvi sí que va de gust a casa d'uns veïns o d'uns amics de la parròquia, o d'uns amics d'uns amics. Es tracta de llegir la Paraula del diumenge següent, d'un comentari posterior per part del capellà o del laic o laica consagrat o del diaca o d'un/a biblista, i de compartir després el que a cadascú li comunica aquell fragment. La trobada dura una hora, després qui vol es queda a fer petar la xerrada. Tot contribueix a fer créixer també la fraternitat.

No és res de nou, aquest tipus de grups a les llars ja fa molt temps que corre pel

món. Però ara, a Roma, les parròquies han estimulat els fidels per tal que aquestes iniciatives no quedin aïllades, no siguin úniques, i els fidels estan responent molt bé, multiplicant arreu de Roma el que va tenir lloc als inicis del cristianisme. Perquè va ser a la domus ecclesiae (casa de l'assemblea) on també a Roma va arrelar la fe en Jesús.